

floods in Shimoga, North Kanara and South Kanara districts. So, other matters cannot be brought in here.

ಶ್ರೀ ಕದಿದಾಳ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಪ್ರವಾಹ ಏರುಪಸ ನೂ ಚ ನೆ ಕಂಡುಬಂದೊಡನೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಪ್ರವಾಹ ನುಗ್ಗತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ಜನರನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸ್ಥಳದ ಪೌರಸಭೆಯ ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗದವರು ಮತ್ತು ಖಾಸಗಿ ಜನರೂ ಕೂಡ ಶ್ರಮವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನರೆಯ ಹಾವಳಿ ಸಮಾಚಾರ ಬಂದೊಡನೆ ನಾನೇ ಬುದ್ದಾಗಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ, ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅನಂತರ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಎವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರು. ಪರಿಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು 1,83,500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇದುವರೆಗೂ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪೈಕಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ 75 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ 60 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ 35 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು, ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು, ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ 1500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವುದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿಯವರು ಅವರ ಪರಿಹಾರನಿಧಿಯಿಂದ ಐದುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಚೆಕ್‌ನ್ನು ಬಹಳ ಉದಾರವಾಗಿ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಪರವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಧಾನಿಯವರಿಗೆ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ವ್ಯವಸಾಯ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಖಾತೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜೈಕ್ ಅವರು 'Indian Peoples Famine Trust Fund' ನಿಂದ ಏಳುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕೆನರಾ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಒಂದು ಪರಿಹಾರ ನಿಧಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಅವರೂಕೂಡ ಒಂದುಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉದಾರವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಪರಿಹಾರ ನಿಧಿಗೆ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಮಹನೀಯರನ್ನೂ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಕೆನರಾ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಮಾನ್ಯನೇಜರು ಮತ್ತು ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗದವರನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಪರಿಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹದಿಂದ ವಂನೆಗಳು ನಾಶವಾಗಿವೆಯೋ ಆ ಮನೆಗಳು ಮಾಲೀಕರು ಎತ್ತರವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಟ್ಟರೆ ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಭೂಮಿ ಇದ್ದರೆ ನಿವೇಶನಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯ ತ್ಯಾಗಿ ಎಂದರೆ Upset price ಮತ್ತು Conversion fine ಇಲ್ಲದೇ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಅಲ್ಪಪ್ರಮಾ

ಣದಲ್ಲಿ ನಾಟ ಮತ್ತು ಬಿದಿರು ಇವುಗಳನ್ನು ಮುಖ್ಯ ತ್ಯಾಗಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ನೂಚನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರವಾಹದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಫಸಲ ನಷ್ಟವಾಗಿ ಪುನಃ ನಸಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಸಬ್‌ಸೈಡ್ಸ್ ದರದಲ್ಲಿ ಬೀಜವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ.

ಈ ವರ್ಷ ಪ್ರವಾಹ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನಾಹುತವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 1500 ಮನೆಗಳು ನಾಶವಾಗಿವೆ ಅಥವಾ ಜುಂ ಆಗಿವೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 800 ರಿಂದ 1000 ಮನೆಗಳು ನಾಶವಾಗಿವೆ. ಇತರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂಕೂಡ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಮನೆಗಳು ನಾಶವಾಗಿವೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜನರು ಪ್ರವಾಹದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಪರವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಸಂತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು ನೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಳಂಬ ಮಾಡದೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಎಲ್ಲ ನೆರವನ್ನೂಕೂಡ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ನೊಂದವರಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದ ಜನರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುವ ಸಹಾಯಕ್ಕೂ ಒಂದು ಮಿತಿ ಇದೆ. ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ದ್ರವ್ಯಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು; ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಇತರ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಆರ್. ಬದರಿನಾರಾಯಣಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ತಕಾಖ, ಅಲ್ಪಾವಧಿ ಮತ್ತು ದೀರ್ಘಾವಧಿ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರ ಸರ್ಕಾರದ ಪರಿಶೀಲನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೂ ನೊಂದವರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

Sri A. R. BADRINARAYAN.—What about the damages to the communications?

Mr. SPEAKER.—I do not allow any questions to be asked. The Hon'ble Minister's statement is the last. No question or no debate shall take place.

MYSORE LAND REFORMS BILL, 1958.

Motion to consider (contd.)

Sri V. SRINIVAS SHETTY (Coondapoor).—Sir, if there is any piece of legislation which we have discussed or which will have to be discussed in this august House, the Land Reforms Bill, in my humble opinion, is the most important piece of legislation which will affect, either adversely or in favour of,

(SRI V. SRINIVAS SHETTY)

a very large number of people nearly eighty per cent of the population of the State. It so happens that for the last two years, as far as I have seen, there is plenty of confusion with regard to land reforms. All parties seemed to be clear about certain things. But I do not know why the situation has so much changed that there is plenty of confusion prevailing whether it be with the ruling Congress Party or the P.S.P. or the Communist party. There is a lot of confusion and a certain amount of re-thinking is going on with regard to the question of land reforms. As an example, I may quote the case of Kerala Communist Party which took nearly twelve months to come to a conclusion or submit the Report of the Select Committee. They toured the whole State, took thousands of statements, took evidence and the amount of discussion that went on within the Assembly and without is enormous.

The ruling party in the State is no exception to the rule. As far as I can see, there is total confusion in the minds of the Cabinet, with regard to the shape of things to come and the provisions of this Bill.

Sri C. M. ARUMUGHAM (Kolar Gold Fields).—How is it that the Hon'ble Member has come to know that there is confusion in the minds of members of the Cabinet? (*Laughter*)

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Not only there is confusion but there is what is called unwillingness to touch this very Bill. For the last two years after they came to power, the party in power was unwilling and they were fighting shy of this problem. I know that they appointed a Committee with the present Chief Minister as the Chairman and a fairly progressive report was submitted. I was wondering whether that very report would be shelved, but willy nilly, they have brought this Bill. The Hon'ble the Revenue Minister stated that some clever people have the knack to say that they are not opposed to land reforms, but they are opposed to fixation of ceiling, fixation of

fair rent, etc. I should like to include the very ruling party and the Cabinet within the category of these very clever people who, with the show of bringing in an enactment, want to whittle down almost all provisions and by the backdoor introduce some reactionary provisions. With due deference to my friend who seems to be really anxious to bring forth a progressive measure, I must say that he must be a helpless prisoner of his own party. The Bill that is before us, as I said, is a very reactionary piece of legislation. I do not say that all the provisions are reactionary. We find that wherever it is necessary they have borrowed from other pieces of legislation and taken out what is important and substituted some of the reactionary provisions in this Bill. One thing we lose sight of and that is everyone of the political parties want to exploit a certain situation. This question of land reforms has been exploited by the political parties. There is no gainsaying the fact that the most important object of land reforms is to increase food production. That is a most important thing which any party, either a Communist party or the P.S.P. or the Congress, will concede. But, there is another thing also and that is, not only should there be economic justice but also social justice. I put economic justice in the first place and the social justice in the second place, it is not merely growing more food that is important but it is a question of giving the agricultural classes a certain status in society. Of course the paramount thing is growing more food.

My Hon'ble friend the Revenue Minister said that it was not possible to do justice to all people.

Sri KADIDAL MANJAPPA (Minister for Revenue).—I never said like that. I said that it was not possible to satisfy all people but we would try to do justice to all people.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—If that is so, it is a statement which is worth examining. If my Hon'ble friend thinks that he is going to do justice to all people, then, he is bringing a useless legislation because if he were to be just to landlords he will be unjust to tenants.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—When we speak in terms of economic justice and social justice, it is not in terms of money.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I personally feel that the objective of the Minister, *viz.*, that he wants to do justice to everybody in the State by bringing in this piece of legislation, will not be fulfilled. I must say that this piece of legislation will be an useless piece of legislation to the vast numbers of people.

Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works and Electricity).—The Hon'ble member said that many political parties have exploited the question of land reforms. I suppose it includes your party also.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Let us concede that point.

Now, let me give as an illustration of the provisions of the Bill you have brought forth. I refer to clause 68.

“Ceiling on personal cultivation. It shall not be lawful, with effect from the appointed day, for any person to hold as owner under his personal cultivation land in excess of three family holdings :

Provided that nothing in this section shall apply to—

(a) lands cultivated by plantation crops on the appointed day ;

(b) orchards where they constitute in the opinion of the State Government reasonably compact areas ;

(c) specialised farms set apart for cattle breeding, dairying, wool raising, and other operations which are notified by the State Government ;

(d) sugarcane farms owned by sugar factories on the appointed day ;

(e) efficiently managed farms which consist of compact blocks, whose break up in the opinion of the State Government is likely to lead to a fall in production.”

I will take a few of these things one by one. In the first instance

the lands cultivated by plantation crops have been exempted. The plantation crops have been defined in sub-clause 26 of clause 2. They are, areca, cardamom, coconut, coffee, pepper, rubber and tea. My Hon'ble friend was pleased to say that this Bill follows the report of the Jatti Committee and the advice of the Planning Commission. As far as I can see, till the time the Government intended to bring in this bill, neither the Jatti Committee nor the Planning Commission or any other Government in this country thought of bringing in these crops areca, pepper, coffee, etc., under the category of plantation crops. Of course I have not got the report of the Jatti Committee or the advice of the Planning Commission before me but I know that these crops were never included under plantation crops. It is obvious that only at the instance of this Government and the vested interests of landlords, these items were included under plantation crops.

2-30 P.M.

I maintain that these items were included so that very large areas of land under these commercial crops may be exempt from the operation of this law.

I am happy that the Opposition parties alone are not advocating Socialism. The ruling Congress party also pays lip sympathy to a socialistic pattern of society. According to me a socialist society is one in which the disparity between the rich and the poor is at a minimum. I do not say that there must be total equality in the distribution of wealth, but the disparities should not be so widespread as they are today. But we find in this law a gentleman owning 500 or 1000 acres of land going scotfree. He is exempt from the law. The Government of India and the State Governments throughout India, have in their wisdom not thought it fit to give such exemptions to the crops mentioned here. But our benign Government, which professes to speak in the name of the agriculturists, think differently. They have thought it wise to give large scale

(SRI V. SRINIVAS SHETTY)

exemptions in favour of the big landlords and capitalists. Is this the type of socialism that the Congress party and the Government would like to foist on this country? Government seems to be very sensitive to the interest and well-being of the big landlords. I do not know the extent of lands and the income derived by these rich capitalists.

I will now refer to another class of exemptions. "Orchards where they constitute in the opinion of the State Government reasonably compact areas." Why should the 'opinion of the State' prevail here? We have land commissions and tribunals and several other agencies intended to decide so many things in connection with this Bill. Why should the State Government butt in and decide which is an orchard and which is not. Is this intended to protect a member of the party or a friend who has influence? In our area we know bagayat lands consisting of hundred or so of acres, wherein one or two fruit trees are grown. In the records they are considered as orchards. A member of the ruling party may have hundreds of acres wherein he has one or two fruit-bearing trees and the State Government may come forward and in their wisdom proclaim that it is an orchard.

Sri H. M. CHANNABASAPPA (Minister for Public Works and Electricity).—The rules we make would provide as to what would be an orchard.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—With due respect to the Hon'ble Minister, I submit that this is not merely a rule-making power. It is the judgment of the State. It is its opinion.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Yes, but that opinion cannot be arbitrary. It will be according to rules.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—We hope so, but we also know how thousands of rules are worked every day.

Next I come to "specialised farms set apart for cattle breeding, dairying, wool raising and other operations which are notified by the State Government". Here it is not the 'opinion' of the State

Government that counts but a mere notification. Next we find exemptions given to "sugarcane farms owned by sugar factories on the appointed day".

Now here comes the biggest loophole of all:

"efficiently managed farms which consist of compact blocks, whose break-up in the opinion of the State Government is likely to lead to a fall in production".

The opinion of the State Government seems to be an obsession. Now, what is an 'efficiently managed' farm? A gentleman may have ten thousand acres; yet the opinion of the State Government may make him owner of all that. Things become much worse when we go through the Explanation:

"A farm shall be deemed to consist of compact blocks if it is so situated that no piece of land included in such farm is separated from another piece by a distance of more than ten miles".

Suppose there are a few cents in a place and it is divided by another piece of land ten miles away, it becomes a compact block! This is a fantastic theory. It is ludicrous, that two pieces of land situated ten miles apart should be 'deemed' to constitute a compact block. It is the opinion of this benign Government that is to prevail. Does the ruling party still maintain that this piece of legislation is intended to serve the interests of the agricultural class or is it in the interest of their friends and partymen?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—With regard to my friend's charge that this is meant to defraud the tenants, I beg to submit that this would apply only to owner-cultivators.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—No wonder the Hon'ble Minister for Revenue feels touchy on this subject. I admit it is a very delicate matter. The party says that a person can own ten thousand acres and yet they proclaim to be a friend of the agricultural class. How can the two be consistent? The Prime Minister has repeatedly expressed himself in favour of ceiling. I do not mind if the

Government should say that the ceiling should be 100 or even 200 acres. But the extent of holding cannot be limitless, as it is here. Who is to judge about efficiency? Obviously, it is the 'opinion' of the State Government.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—May I draw the Hon'ble Member's attention to pages 196 and 197 of the Second Five-Year Plan?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Whatever it is, I am convinced that this is not a piece of legislation which would bring in socialism. It would bring untold unhappiness to the poor people. Government may have in mind the half-a-dozen or ten people whom they want to benefit. If they are sincere, they should apply the ceiling to all people. Government should not have the power to judge which farm is efficiently managed and which is not. This is a fraud on the public. I use a very strong word. Government is bound to misuse the powers and use them for political purposes. In the name of politics, Government will exempt the rich people.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—If I may intervene, the Planning Commission has set out certain principles in regard to land reforms. That has been accepted by the country and we have to implement the principles.

The Hon'ble Member is at liberty to point out and criticise the provisions in the Bill which are inconsistent with those principles. But here is a provision which is in consonance with the suggestions of the Planning Commission, *vide* pages 196 and 197 of its report.

Sri C. K. RAJIAH SETTY (Chicknayakanahalli).—The opinion of the State should prevail and not of the Planning Commission.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—If you say that the opinion of the House should prevail that is all right, but you cannot say that we are committing a fraud on the people. We are prepared to be guided by the opinion of the House.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—These are some the broad principles which are by and large accepted by the

country and consistent with the situation in the several parts of the country the States will have to legislate making provision for these things. It is by keeping these things in view that we have made these provisions. So I would like to submit very respectfully that there should be no objection to the provisions that we have made if they are consistent with the provisions recommended by the Planning Commission and accepted by the country. If there is anything which is inconsistent with or derogatory to the recommendations of the Planning Commission which are accepted by the country, then it is open to the member of criticise it. But as he himself says, he is trying to exploit the situation.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I am not bound by the views of the Planning Commission. I only say that it is not a just piece of legislation. If these are the provisions which the Planning Commission or the Central Government has approved of, we are not here to approve of them. We want to show that this piece of legislation is detrimental to the vast majority of the people.

Sri J. H. SHAMSUDDIN (Deputy Minister for Finance).—On a point of information. Is the Hon'ble Member aware that the report of the Planning Commission has been accepted by the whole country including the party to which he belongs?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—We are here to show whether this piece of legislation is just or not and whether it benefits only a few people or a vast majority of the people.

Then I would like to bring to the notice of the Hon'ble Minister another anomaly in this. I refer to clauses 137 and 138 which deal with 'leases obtained by industrial or commercial undertakings, co-operative societies, etc., and lands within the limits of local authorities.' There are a large number of exemptions given by these two clauses. The most important thing is contained in clause 138 which reads thus:

"(1) Nothing in sections 47 to 66 shall apply to lands lying

(SRI V. SRINIVAS SHETTY)

within the limits of local authorities other than District Boards or District Local Boards.

Explanation.—Local authorities shall, for the purposes of this section and section 139, mean Cantonment Boards, Municipalities, Municipal Councils, Village Panchayats with a population of not less than five thousand, and the Corporation of the City of Bangalore.

(2) (a) In the areas within the limits of local authorities referred to in sub-section (1), a landlord may, notwithstanding anything contained in sections 18 to 24, terminate the tenancy of a tenant (other than a permanent tenant) in respect of any land with effect from the thirty-first day of March of any year by giving the tenant three months' notice in writing, if the landlord *bona fide* requires the land for any non-agricultural purposes :

Provided that the three months' period of such notice shall expire before the thirty-first day of March of such year.

(b) The provisions of sections 24 and 31 shall *mutatis mutandis* apply to the termination of the tenancy of a tenant in respect of any land referred to in clause (a)."

As an example I will only refer to the situation in my own district. Sub-clause (2) of this clause exempts all the lands within the Local Boards with a population of not less than 5,000. Many of the important provisions like vesting of ownership of lands do not apply to the tenants in these areas. There the landlords are entitled to evict the tenants. Fortunately for me, my friend Sri Baliga put a question yesterday. From the answer to that I find that in South Kanara there are 43 village panchayats apart from the municipalities with more than 5,000 population. This is a very big slice. It is not impossible that a few villages join together and form a panchayat with a population of 5,000 and more.

These are all rural areas. Coondapur, Koteswar, Byndoor, etc., are by themselves small townships. These and the surrounding rural parts are exempted under this sub-section. I was wondering what is the idea behind giving these exemptions. Possibly these exemptions are given with the idea that these areas might be used for some industrial purposes at a later date but I would like to say that these are wholly rural parts. If the Government want to exempt such areas, then the total extent of such areas in the whole State will be very considerable. I do not know what will be their proportion to the area of the whole State. Speaking about my own district I can say that this forms a very considerable proportion and I am sure there will be revolt amongst these people if they see that this land legislation is not applicable to them.

Sri KADIDAL MANJAPPA—This exemption is only for municipal limits.

Sri G. VENKATAI GOWDA (Palaiyam).—This exemption applies to the areas within limits of local authorities.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—These areas are all within panchayat limits. These panchayats are in the rural areas I may here read the names of some of these panchayats: Coondapur, Koteswar, Byndoor, Gangolly, Shiroor, etc., etc. The Government say that the land legislation does not apply to these areas. These are the areas of one district only. If the whole State is taken into consideration, a very considerable area of rural parts will be exempted.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—It is not the intention of this provision to exempt from the operation of this Bill agricultural lands situated round about villages. It is only lands within municipal limits or panchayat limits that are exempted.

Sri K. KENCHAPPA (Hiriyur).—How do you define panchayat limits?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—If there is any doubt we can rectify.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Sub-section (2) is very clear.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—If there is need for further clarification we can introduce an amendment to that effect.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—What I say is that there are many exemptions in this Bill which exempt vast areas of land from the purview of this Bill. Unless these questions are very carefully gone through and unless these provisions are radically changed this Bill will be a most reactionary piece of legislation which it is now.

There is another vexed question, namely, the question of ceiling. Clause 68 and the subsequent clauses deal with the question of ceiling. When the Hon'ble Minister made his comments on the Bill he was not quite sure whether the ceiling is to be passed on income or extent of land. On this particular point there seems to be a lot of confusion.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—What is the confusion? What I said is that some people are suggesting that the ceiling should be fixed taking the extent of land into consideration and not the income from the land. I said that I have no objection if the House agrees with that.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—It is not a question of his having any objection. This thing is said in the highest quarters. It is not a question of the Revenue Minister saying one thing and others saying a different thing. What I learn from the highest authority in the country and in the State is that the ceiling is to be fixed on the extent. We are not sure at this juncture what is in the mind of the Government, whether they are going to say that the ceiling is to be fixed on income or on the extent of land.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Our opinion is expressed in the Bill.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—But the opinion of the Chief Minister and the opinion of the Prime Minister seem to be otherwise. That is the confusion.

There seems to be some doubt about it. I believe and many of my friends believe that we do not require so much

land as is contemplated in this Bill at all. My friend was pleased to say yesterday that he would be getting 160 acres, 300 acres.....

Sri KADIDAL MANJAPPA.—That is by way of illustration.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—That illustration is taken by me for my illustration that we do not require so much land at all. I may bring to the notice of the House that in Japan immediately after the War, General Mc Arthur who was the Head of Occupation Forces there brought very radical land legislation. The average holding in Japan is 1, 2, 3 or 4 acres, not more than that. I do not know whether the Government know that the production per acre in Japan is perhaps the highest in Asia or perhaps the highest, barring Italy, in the world. We have been sending experts after experts to Japan to study their methods. I am not saying that we should not have more than two acres at all; it is not my case.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Why not?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—This covetous mentality of ours to grab hundreds of acres of land is too bad. It is not necessary at all. I do not know whether our Prime Minister will frown at the attitude taken by our Government in the State that our Government and the members on the other side want hundreds of acres as a ceiling. It is not necessary. We have the example of Bombay and Hyderabad; let it be 50, 75, 100 acres, not more than that. I do not think that any family can reasonably, effectively cultivate and get the maximum income, maximum crops from more than 100 acres of land. Why should anybody want more than 100 acres?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I want to know from the Leader of the Opposition whether he is agreeable to fix the ceiling area in terms of the income, namely, Rs. 3,600. If he agrees to this, whatever the extent, if Rs. 3,600 is the upper limit so far as income is concerned, there should be no quarrel between him and me.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I will certainly agree to the upper limit of ceiling being Rs. 3,600; I have no objection at all. We find here that there are loopholes. While we examine the Bill itself we will find that it is possible to grab vast extent of land in the guise of ceiling. I have no objection to the ceiling being fixed on the basis of income or on the basis of extent; but let it not be a fantastic limit. Under this Section, efficiently managed farms or orchards or other plantations are exempted. I am not for exempting any plantations at all. In the guise of exchange and all other things we are building up a class by itself. It is not the intention of the Government or any party at all. Let us have some limits not only to the extent of lands but to the income all over the State.

Dr. R. NAGAN GOWDA (Hospet).—If the Leader of the Opposition were to yield, I would like to ask whether he on his part has any specific suggestions to make as to the extent of land that should be allowed as the ceiling limit. I think it is necessary for him as the Leader of the Opposition to make specific suggestions with respect to different kinds of lands in different districts.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I may say that my party has opined that Rs. 3,600 is itself on the higher side.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—What is the exact amount decided upon by the party?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—It is not possible to say the areas; in my friend's taluk Thirthahalli or in Srirangapatna, we may have to carve smaller areas perhaps larger areas in Northern Karnataka; how is it possible to say 10 acres or.....

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I would welcome his suggestion with regard to the upper limit in terms of the income.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I have agreed to Rs. 3,600. The Bill says three family holdings is a limit for a family of five and six family holdings is a limit for a family of more than 5, each family having one family holding.

Sri B. R. SUNTHANKAR (Belgaum City).—I seek some clarification. May I know whether the Leader of the Opposition and his Party accept income basis for fixing the family holding or whether he has any other criterion in that respect?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I have said that we accept the criterion of income. I have no objection if all the members say that it should be on the basis of extent, provided it is a reasonable extent. That does not matter much at all.

MR. SPEAKER.—The House will now rise for lunch and meet after half an hour.

The House adjourned for Lunch at Three of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

Sri S. D. GAONKAR (Karwar).—I rise to a point of order. I find the Hon'ble Deputy Minister for Finance occupying the Opposition Benches. Is it proper?

Sri J. H. SHAMSUDDIN (Deputy Minister for Finance).—By the time I wanted to go to my seat, the Hon'ble Deputy Speaker came in. So I had to sit here.

MR. DEPUTY SPEAKER.—There is no point of order.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—The Hon'ble Minister for Public Works said some time ago that they have scrupulously followed the Planning Commission's Report.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I am sorry you are wrongly quoting me. I said that whatever is consistent with the Planning Commission proposals should not be deemed to be reactionary.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I am going to show that you are inconsistent by quoting from a Government paper:

“Efficiently managed farms, which consist of compact blocks on which heavy investment or

permanent structural improvements have been made and whose break-up is likely to lead to a fall in production. These are, however, general suggestions which will necessarily have to be adopted to the needs and conditions of each State."

Nowhere it is stated that two pieces of the land should be within ten miles. A very elastic and inconsistent provision has been introduced here.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—It is open to the Hon'ble Member to suggest that it is not desirable and so it should be deleted.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—So many things are open to me. But I have simply brought to the notice of the House how it is not quite consistent.

I was just referring to the ceiling for large families. At this juncture, I, as coming from South Kanara, should say something about the aliya santhana system. I am not holding any special brief for them.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Nothing wrong in pleading for them.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—No, because there is a lot of misconception about this aspect of the case. If I begin to trace the history of the aliya santhana system it will take a pretty long time. For more than a hundred years, most of the communities in South Kanara, except Brahmins and Gowda Sarswaths, are governed by the aliya santhana system of law. Of course Muslims are not governed by this system here but they are governed by that system in Kerala. I believe the decision which set up this precedent is the case *Munda Chetty vs Thammaju Hengasu*. The history shows that before this decision there was a right of partition. That was a decision of an English Judge. I forget the name of the Judge who sent the appeal to the District Judge for taking evidence of custom and the District Judge collected evidence of custom that there was no right of partition in the aliya santhana families at all. Based on the collection of that evidence of the District Judge a decision was given by the High Court

in that case *Munda Chetty vs Thammaju Hengasu* that there was no right of partition in aliya santhana families in South Kanara. From that day onwards no member of the aliya santhana family, either male or female, could get a partition. This continued for over a century. It was in the year 1918 under the Madras Aliya Santhana Act a right of partition was given to the members of the aliya santhana family, both male and female, with certain restrictions. The male members are just like widows.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I hope they are not. (*Laughter*)

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I said 'just like'. Male members are practically in the category of widows because if they remain joint with their families, their wife and children get absolute right of partition per capita but if they take certain properties in partition under the Madras Aliyasanthana Act they would lose the right to absolute right. After 1918 a few fortunate families by compromise partitioned. They came to certain understanding in the partitioning of properties. Innumerable suits for partition were filed and receivers were appointed for most of the properties. Almost all the suits are pending either in first appeal or second appeal or in the High Court. What has happened is, according to the custom in South Kanara many of the families owned large acreage of properties paying thousands of rupees of assessment and these bits of properties are distributed over a number of villages in the district. Cultivation, which is called family farming, consists of only a few acres of land. I do not think many families cultivate even up to five or ten acres. Only the lands in the surrounding areas contiguous to their family houses are cultivated by them and many of the junior members did not take interest because they had absolutely no idea of the income because the manager was spending the income as he liked. The Hon'ble the Revenue Minister himself knows all these things because he is our neighbour. They all lost interest in the property, interest in cultivation, because they had no right of partition.

(SRI V. SRINIVAS SHETTY)

They could not take possession of the property. Only the barest maintenance was given to the other members. Most of the suits are pending in courts.

The Government in this Bill have stated that so far as aliya santhana families are concerned, the total extent held by any family shall not exceed nine family holdings and six family holdings in the case of non-aliyasanthana families. They have showed concession in the case of aliya santhana families but it is illusory. It is a dream. No family in South Kanara will get, let alone nine family holdings, even a few family holdings. It is not possible because the rule of resumption is hedged with so many complications and obstructions that no family in South Kanara will get even a few holdings at all.

Sri H. M. CHANNABASAPPA. — What does it matter?

Sri V. SRINIVAS SHETTY. — It does not matter because they will not be able to resume.

Sri H. M. CHANNABASAPPA. — The tenants will enjoy.

Sri V. SRINIVAS SHETTY. — The tenants will enjoy and others also will enjoy. What I say is the right given here is illusory. At this stage considerable rethinking is necessary regarding the question of land reform. As the Hon'ble the Revenue Minister was pleased to say yesterday, the slogan of all the political parties was "land to the tiller". Now it has so happened that in many parts of the State the tenants have no records at all to show that they are the tenants.

Sri M. Y. GHORPADE (Sandur). — I just want clarification. If the rules regarding resumption make it difficult for the landlord to resume, is it not in the interest of the tenant? I think that should make the Leader of the Opposition happy.

Sri V. SRINIVAS SHETTY. — I am happy about that but I am unhappy with regard to so many other things. As the Hon'ble Member knows the situation, there are areas where people possess thousands of acres in one particular portion of the State and in certain other areas people are not able

to enjoy a few acres. So this is a lopsided law that is introduced here. Of course the person who has invested must be able to enjoy; but what has happened is, with the fear of land reforms coming in for the last several years, the tenants in South Kanara were being evicted and they have got records to show that in those areas the landlords have evicted them. Now, there is a considerable amount of re-thinking with regard to this question of 'land to the tiller'. I know the situation in South Kanara. All classes of tenants are crying now because a vast number of them has already been ousted. The Hon'ble Minister was pleased to say yesterday that in South Kanara there were two enactments in force—enactments without valid force. Again, even with this limited scope, large number of tenants are going to be evicted. So, what is the remedy? I have discussed this matter with a large number of tenants. They say, "Instead of this you fix fair rent and give us security of tenure". The land reforms is going to be a token relief. What is to happen to the large number of tenants who have already been evicted or who are going to be evicted? I will read a comparative table prepared by this Government with regard to the right of resumption of certain categories of land. Regarding exemption from ceiling, in Bombay area the land under personal cultivation immediately before 15th June 1955 is exempt from ceiling limit. With regard to future leases, the Hyderabad Tenancy Act prohibits future leases in general, but allows as a special case leases by land-holders holding less than three family holdings. It is said to be a more progressive piece of legislation not only in this State but also in the whole of India. It is claimed to be a more progressive piece of legislation than even the Bombay Tenancy Law. Under the Bombay and Hyderabad Tenancy Acts, the tenants are entitled to lease out lands if the total income therefrom including rent does not exceed Rs. 1,500. This is the state of affairs in Bombay and Hyderabad. In the Report of the Jatti Committee, 'small holders' are defined as persons owning less than a family holding

provided the income from all sources including the rent of the land in question does not exceed Rs. 1,200 per annum. The Central Committee of Land Reforms says that it has no objection to the Jatti Committee's recommendation. What we find here is that only persons owning basic holdings, *i.e.*, persons with incomes of four hundred rupees along with minors, lunatics, widows and army men are entitled to lease out lands. My impression is that this will, in the name of giving land to the tiller, oust a very large number of tenants and throw them out of employment. So, I suggest that we should not be very idealistic in these matters. Everybody has said that land should go to the tiller. In England even now tenancy is very common and the tiller is not the owner. Where a person holds a very large extent of land, we shall certainly give land to the tenants. The Hon'ble Minister for Revenue expressed sympathy for the small holders yesterday. So, in certain cases why not allow leases? After all, we are not abolishing leases completely.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The basic idea of land reforms is to minimise to the extent possible the giving out of lands on lease and the man who owns the land must be the tiller in the interest of production.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I totally agree with my Hon'ble friend and that basic idea is acceptable to me. But if it is very harmful to a large number of persons in the State.....

Sri Kadidal MANJAPPA.—Your opinion is that in the case of existing tenancy some kind of exception should be made.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Yes. Not that land should be given on lease in future.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—There are so many lawyers, industrialists and business men having other avocations than agriculture and holding lands in Srirangapatnam. According to you, leases of those lands should continue?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Yes, to a certain extent. Not that every man

should be allowed to hold hundreds of thousands of acres of land.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The Hon'ble the Leader of the Opposition quoted the Hyderabad Tenancy Act. It is not a panacea for all. I am surprised that the Hon'ble the Leader of the Opposition is speaking in this manner.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—In spite of what the Hon'ble Minister said, even now I believe that I am right and I stick to that. If this land reform is going to hit a very large number of people, why not make it less rigid in order to minimise the hardship to the people? Why not make it less harsh and allow a large number of present tenants and not future tenants to continue on a fair rent?

4 P.M.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—When it is our idea to see that the tiller of the soil owns the land, why should you exempt people who have taken other avocations as their profession? I can understand if a man is ousted from that profession; but, here, a number of persons are sticking to some other profession and still holding land. Why should you give the concession to them?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—My friend has misunderstood me. I am not speaking for the absentee landlords at all. I am only speaking of landlords who are cultivating and who are willing to oust the tiller and take possession of the land. Suppose a person who actually cultivates his lands and who has given some of his lands to the tiller; if given the option, he will oust them. I am only quoting the instance of Bombay and Hyderabad that they are having a higher limit in this regard. You can abolish future tenancy, I have no objection. But, only in the present, why not give this concession?

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Sir, would the Hon'ble Member be more specific and say, how much more should be allowed? He is making out a case for more land within the basic holding to be leased out.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—There is some confusion. I am not thinking of basic holding, but of a person holding certain extent of land; a limit should be placed on that. I quoted the instance of Hyderabad and Bombay. In Hyderabad it is 3 families, *i.e.*, Rs. 2,400; in Bombay it is Rs. 1,500. In Hyderabad that is the extent of land allowed to be leased out. So, I say, we can relax the limit so that the hardship on the tenant may be lessened. In my own district, the hardship would be very great because most of the lands are in the hands of the tenants. In the case of Aliyasanthanam, if this rule is relaxed, there would be greater satisfaction. It is not my intention to oust all the tenants because more than 60 per cent are tenants; the tenants should be allowed to continue. If ownership is given to the landlords and tenants are allowed to hold the land on the fair rent basis of 1/4 or 1/5th, I think, justice would be done.

Sri M. Y. GHORPADE.—Is the Hon'ble Member not in favour of giving resumption? I would like him to clarify what type of resumption should be given.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I know there are small land holders who are not in a better position than the tenant himself. In my own district of North Kanara and Malabar, the situation is that the landlords will have got only one or two acres.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Supposing the tenant comes under the category of protected tenant and permanent tenant.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I do not think, your Bill prohibits it totally.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Yesterday I was telling the House that the Planning Commission suggested that the protected tenant should have at least a basic holding.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I do not think, it is a word of God. If a tenant of 12 holding years is a protected tenant, there is very little difference between him and tenant holding land for 10 years or 11 years or 11½ years. If the petty landlord is equally in the difficult position, we must help him. I do not think the intention of the

Government is to throw these landlords into the streets making them helpless. You should treat the landlords just as a tenant when he is in the same position of the tenant. I am only talking of such landlords who are not in a better position than the tenants themselves. Here, some sort of resumption is necessary; otherwise, you will actually kill the small and petty landlords. So, I suggest that some sort of tenancy is allowed within certain limits, a little higher than what is allowed in the present Bill. It is only for the consideration of Government.

Sri C. J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—Are you satisfied with this regarding Aliyasanthana?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—There will be no land in South Kanara. We will have to go to the Arabian Sea. In the Bill you have got 9 family holdings. Now, I will refer the Hon'ble Minister to clause 62. Here again, I do not know whether I will be going a little out of the way. It reads:

“62(1) Notwithstanding anything contained in the preceding sections of this chapter—(a) Where the landlord is a minor or a widow or a person subject to any mental or physical disability or a serving member of armed forces, the date of vesting of the non-resumable part shall be notified under section 47...”

Certain exemptions are given to minors, lunatics, widows or persons serving in armed forces. There is nothing personal. We have discussed these matters. We have given certain exemptions to the members of the armed forces. We know there are thousands of persons in the Government service, in the service of the Central Government, the N.G.Os. for example.

Sri Kadidal MANJAPPA.—The Ministers and MLA's.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—No, they are bigger people. I am only saying about the smaller people who own a few acres of land, who eke out livelihood as NGOs, as clerks or some small officials in distant places...

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—That knocks the bottom out of the Land Reform.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I said there should be a lot of re-thinking in land reforms also.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—According to your ceiling, you said Rs. 3,600 was the maximum that you could allow for the cultivator. It varies anywhere from 0 to 3600. What is the salary of the NGO? Can you allow him to take the benefit in two places? What kind of socialism is this?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—No, I am speaking of such of the persons who will be thrown out after retirement—they have to be given some consideration. The period of resumption for them may be a little more, if they take up cultivation of the land personally.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Can you tell me how many people after retirement have gone back to villages and settled themselves on land? Can you give me the percentage at least?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I am thinking of persons who are *bona fide* taking to agriculture after retirement.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—If past experience is any guide, I think you should take back your suggestion.

Sri Kadidal MANJAPPA.—Supposing poor MLA's and Ministers want to go back? (*Laughter*)

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I am only suggesting that rules should not be rigid. The Planning Commission of course have suggested certain things. I am only saying that the rules should not be too rigid. We are not bound by the rigid rules of the Planning Commission. We can relax it a little at least in hard cases. There are a number of such hard cases and we can easily give them some relief, where they will be thrown out completely.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—How about lawyers owning lands and remaining in other places?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Leave out lawyers.

Another important question is with regard to compensation, the mode of payment. I have no grouse about the quantum of compensation at all. What I say is that you should make a distinction between land-owners and land-owners. You club a man having half-a-dozen acres or one or two acres along with a man who has got 10,000 acres. You must make a difference. I quoted the example of Kerala Government, where they have made a difference. I say that 15 times is not a sufficient compensation for a small holder. You must graduate the compensation and have a slab rate. Even if you give compensation of fifteen times the assessment in the case of small holders having one or 2 acres. . . .

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—It is only from people who own large number of acres that we take lands.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Supposing there are a number of absentee-landlords owning one or two acres and he is unable to resume lands. He will only get this compensation.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Who are the people who are disabled from resumption? Who are the people who have got a right to resume lands? Is it the small holders or the big holders?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Supposing there is a petty Government servant who will be unable to resume his land. He has only one acre of land. That is only an instance. There are hundreds of cases where poor people, who have no other assets, will be unable to resume lands.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—You want to urge the poverty of the man as a consideration.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Yes, we are thinking of socialism. Supposing there is a man owning 1000 acres. There is no harm if you give him a little less.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—It is possible that a man may be having 10,000 acres and also have a liability of one lakh.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I am not saying of such a hypothetical case at all. I am only speaking of the poor people, the underdog. He must be given a little concession. I say that you must make a difference between large holders and small holders. There must be some slab rate and the small holders should be given a higher slab and the large holders should be given a lesser slab. Generally, I say, you must make it more elastic.

Sri M. RAMAPPA (Harihar).—The Central Committee on Land Reforms has suggested a graduated scale. It is called as the 'graduated scale'.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Another suggestion which I wish to make is, the Bill says that this amount is to be paid in instalments of 20 with interest at $4\frac{1}{2}$ per cent per annum, or in negotiable bonds carrying interest at $4\frac{1}{2}$ per cent per annum. I suggest that the amounts of compensation up to Rs. 5,000 at least, may be paid in a lumpsum. In other cases, you may pay in instalments or by negotiable bonds as is provided in the Bill. Why I suggest this is, people may not have any other avocation and with what little amount they get, they may pursue some other occupation.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—What is your opinion about paying the market value for the land that is surrendered to the Government? When the Government took over the shares of the Insurance Companies, and the Reserve Bank and the Imperial Bank, they paid the market value.

Sri C. K. RAJIAH SETTY.—No, no. Face value.

Dr. R. NAGAN GOWDA.—Do you think they should pay the market value or some nominal value?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—If the Government were to take the responsibility of paying the market value of the land, I would welcome. But if the amount has to be paid by the poor tenant, I will be the last man to agree.

Sri M. RAMAPPA.—How can there be two standards?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—It is not a question of standards. Land Reforms stand on a different footing.

Every criterion is entirely different from other things. It is not practically the intention of the Government or the Legislature to put the whole burden on the tenant. If you say market value, not one tenant will be able to purchase. It is not a practicable suggestion.

Another thing which is agitating the minds of the people of India is, and which is having more attention is the question of co-operative farming. The Hon'ble Revenue Minister was a bit hesitant when he dealt with the question of co-operative farming. "Co-operative farming is an ideal thing. I entirely agree provided there is genuine co-operation among the people concerned and provided the management is run by men of integrity and efficiency coupled with a sense of service." The whole sentence gives a total denial of its feasibility and I need not say that the Hon'ble the Revenue Minister is not happy over the situation.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—We are not discussing my statement word by word. We are discussing the provisions of the Bill.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I am only discussing what the Hon'ble Minister said yesterday.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—You are taking out something, some words, from my speech and quoting. You proceed further and read the whole thing, i.e., the chapter under Government farming.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—The sentence which I read shows that the Hon'ble the Minister is not happy with the position of co-operative farming and its feasibility. Very honest men must come—it shows that honest men may not be coming to run co-operative societies, and all sorts of things are there.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Why do you draw an inference when there is nothing?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I am for co-operative farming. But it is an ideal.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—Then we agree.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—We shall agree to the ideal of co-operative farming. But let me say that it is an ideal only and we shall go or proceed

very slowly. I feel that is the mind of the Government also. The Hon'ble Minister, if I remember right, said that in the first instance it will be introduced among persons to whom Government lands have been distributed. Let us make experiments with it. I am willing to make experiments. But as far as I know, most of the experiments have totally failed, I believe. It is so not only in our State but in many other States—many of the experiments have failed. And such of those experiments that are said to have succeeded are also doubtful experiments. All of us are agreed on the ideal. If the ideal succeeds, it is a good thing. I have been studying about this question of co-operative farming existing in many States—Israel for example or Yugoslavia. But even in a communistic country like Yugoslavia, they had to go back on it. Out of 39 million acres in Yugoslavia where co-operative farming was introduced, as much as 38 million acres have gone back to individual farming and it is only in one million acres they have succeeded.

Sri M. Y. GHORPADE.—Are you aware that in Yugoslavia the experiments of Co-operative farming was successful amongst settlers? That was the point that the Hon'ble Minister made. If it is co-operative farming with settlers, it has a better chance of succeeding. We should start that.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Under certain circumstances they may succeed. For example in Israel, they have succeeded to a certain extent—in one-third of the area.

An HON'BLE MEMBER.—Were they landless people or settlers?

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—They were settlers and they have succeeded. Not that it does not succeed. I am not going to say that the experiment has failed everywhere. It has succeeded under certain circumstances to a very limited extent. Therefore we must proceed very slowly with this experiment. From the nature of things all over India, all the Governments do not have a mind to hurry, I would say. In the co-operative movement—most of the frauds have been committed in the

co-operative movement. There is a lot of scope for intelligent men to exploit. Co-operative farming will also be one of the things for intelligent people in the villages to exploit. There will be very few intelligent people in villages. But we should not give scope for these people to exploit. We shall hasten slowly and not try to introduce co-operative farming on a mass scale. I wish to say one other thing. It has been cried from house tops that there will be no compulsion with regard to co-operative farming. I am surprised; reading the Bill we find that if, in a village, two-thirds or 75 per cent have joined together and apply to the Deputy Commissioner to form a co-operative society, the Deputy Commissioner can ask the remaining one-third people to join or give up their land.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—If co-operative farming is the ideal, as I said yesterday and which you have said today there is nothing wrong in doing so if 75 per cent of the people agree. If 75 per cent of the total number of villagers or in a contiguous group of villages, agree to form a co-operative farming society, there is nothing wrong if the Deputy Commissioner compels the rest of the people to become members of the society. Further, I wish to inform my friend that there is a similar provision in the Hyderabad Act which is in force since 1950. Nothing awful has happened there since 1950.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—I do not know how it has worked there in practice. What I say is—there must be some connection between profession and practice. Professions have been made that there will not be an iota of compulsion. Is it not compulsion to compel the remaining one-third to agree to what the other two-thirds have decided?

Sri KADIDAL MANJAPPA.—I said that there is a similar provision now in force in the Gulbarga Division

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Gulbarga is not my Mecca. We are not bound by what is in force in Gulbarga. What I said was—professions have been made that there will not be any compulsion with regard to co-operative farming

Sri KADIDAL MANJAPPA.—These matters can be considered by the Joint Select Committee.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—Another thing is with regard to resumption. A person who is a member of a co-operative society will not be compelled to give up any piece of land because he is a member of a co-operative society. But there are two provisions which show that there is an element of compulsion in this Bill. I am not happy over compulsion even in the initial stages in farming co-operative societies.

There is another question of rate of rent demands affecting many people, because in future there will be very few leases. I am informed that the

4-30 P.M.

Planning Commission says that the rent should be $\frac{1}{6}$ of the gross produce. It may not make much difference if it is $\frac{1}{6}$. If our suggestions with regard to other things are accepted, I personally feel that this is all right because in Bombay Karnatak and Hyderabad Karnatak the tenants will be hard hit otherwise. I believe certain provisions of the Hyderabad Act are already in force in those areas. In the majority of the area it has not been given effect to. Under the States Reorganisation Act, the rights which they have got cannot be taken away. How the Government is going to reconcile these things is another matter. But, in the Bombay and Hyderabad Karnatak areas, there is already a vested right and the Acts had come into force. I do not wish that this retrograde provision should hit those tenants.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—It has been made clear that if the tenant was before the appointed day paying less rent than the aforesaid maximum, he will not be made liable to pay more.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—That is what I want. Even if it is otherwise, the rights of those persons in those areas cannot be taken away.

I do not wish to take much time of the House. I wish to say that we have seen how the Government is

dealing with this matter of land reforms. The idea of bringing in land reform is there for a long time and the fear in the minds of the people even now is if the Government is serious in bringing this enactment at an early stage or not. I wish to stress that all shades of opinion must be taken. Let it be made clear that the Government wants to save only a certain class of people. What I want to say is that all shades of opinion must be taken at the Select Committee. Let this be made as expedient as possible and the enactment brought in at an early date so that the poor people may get benefit.

Sri C. S. HULKOTI (Mundargi).—I want to know from the Hon'ble Member about the cost of cultivation.

Sri V. SRINIVAS SHETTY.—There seems to be difference of opinion with regard to cost of cultivation. According to the Bill in the perennially irrigated land, the cultivation expense is 50 per cent and in the other areas dry as well as seasonal cultivation, the expense is taken as $\frac{2}{3}$. But, now I am told that the Planning Commission has stated that even in case of dry as well as seasonal cultivated lands like South Kanara, the expense should be 50 per cent. I do not think the expenses will be similar all over the State. There will be difference. I am not quite sure which is correct.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Sri K. Kenchappa will speak.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—The Leader of the Opposition has expressed his view as well as that of the P.S.P. Therefore, I think Sri K. Kenchappa will simply endorse his views.

Sri K. KENCHAPPA (Hiriyur).—I fully endorse the views of the Leader of the Opposition Party and at the same time I give my views also.

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲ ಬಹಳ ಅನುಮಾನದಿಂದ ತಡೆವಾಡಿ, ಇದನ್ನು ತರೋಣವೇ ಬೇಡವೇ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯಿಂದ ಕೊನೆ ಗೊಮ್ಮೆ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ. ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂತೋಷಪಡೋಣ. ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸೀಲಿಂಗ್ ಪಾಯಿಂಟ್ ಬಗ್ಗೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಈಗ ತಾನೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಪುನರಾವರಿಸಿ, ಮಾಡದೆ, ಬೇರೆ ಕೆಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿನವೇ

ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೇ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಎನ್ನುವ ಪದವನ್ನು ಏಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೋ ನನಗಂತೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಗೇಣಿ ಕಾನೂನನ್ನು ಸಮೀಕರಣ ಮಾಡುವದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಹಿಂದೆಯೇ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಗೇಣಿ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸರಿಪಡಿಸತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರ ಇದೆ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಚೆನನ್ನಿ ಅಥವಾ ಗೇಣಿ ಕಾನೂನು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಏನು ಉದ್ದೇಶವಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ವಿಶದೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಎಂದರೆ ಭೂಮಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹಂಚುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಂದು ಜನರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನಿಯಮವು ವರ್ಗವು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಜಮೀನುದಾರರು ಎಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿ 3,600 ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವವರೆಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಮೊದಲು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ರಾಟರ್ನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿ ಎಂದರೆ ಸಮಾಜವಾದಿ ಸಮಾಜರಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ವ ಹವ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾದ ತತ್ವವನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವಭಾಗದ ಜನರು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿ 3,600 ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಶಂಕೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿರುತ್ತವೆ ಅತ್ಯಧಿಕ ವರಮಾನ 3,600 ರೂಪಾಯಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯ ಹಂಚುವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಡಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—3,600 ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಕಡಮೆಯಾದರೂ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಾದರೂ ಮಾಡಿ. ನಾವು 3,600 ರೂಪಾಯಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ನೀವು ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಅತ್ಯಧಿಕ ವರಮಾನ 3,600 ರೂಪಾಯಿ ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಭೂಹಿಡುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ 5,400 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಎಂದು ನಾಲ್ಕು ವರೆಗೆ ಫ್ಯಾಷನ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ರಿಫೋರ್ಮ್ಸ್ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೂ ಸಹ ನಾವು ವಿರೋಧ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದುದು ಭೂಸುಧಾರಣೆ.

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇದನ್ನು ಸಮಾಜದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತೀರಾ ; ಅನ್ವಯಿಸದೇ

ಇದ್ದರೆ ಇದು ಯಾವ ಸಮತಾವಾದ ಅಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 3,600 ರೂಪಾಯಿ ಸಹಿತ ಜಾಸ್ತಿ ಎಲ್ಲ ಜನರಿಗೂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿ ಇರುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಇರುತ್ತದೆ. Socio-economic basis ಮೇಲೆ ಎಂದರೆ ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವಾಗ ಸಮತಾವಾದ ಸಮಾಜ ರಚನೆಯ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅದರಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಕರ್ತವ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಷ್ಠಾವಂತರಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತೀರಿ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Shall I take it that it is the considered opinion of the Hon'ble Member that Rs. 3,600 should be made applicable to all sectors.

Sri K. KENCHAPPA.—Hon'ble Minister may think a number of things.

ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೀವೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನಾವು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೋ ನೋಡೋಣ. ನಾವು ಮಾಡುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ತತ್ವ ಏನು ? 3,600 ರೂಪಾಯಿ ಎನ್ನುವುದು, ಒಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಇರತಕ್ಕ ಭೂಮಿ ಹಿಡುವಳಿ ಎನ್ನುವುದು, ಇದು ಸಮತಾವಾದ ಸಮಾಜ ರಚನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವೇ ; ಇದು ಇಡೀ ಸಮಾಜದ ಒಂದು ಅರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—This Bill only relates to land reforms. Obviously it can only apply to lands.

Sri K. KENCHAPPA.—Therefore it is clear that you are not offering any conception of socialistic pattern of society.

ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ರಾಟರ್ನ್ ಆಫ್ ಸೊಸೈಟಿ ಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ! ಸೀಲಿಂಗ್ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯ ಅಗಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೂಡ ಎಂದು. ಸೀಲಿಂಗ್ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ನಿಮ್ಮ Socialistic pattern object ಇದೆಯೇ ? ಭೂ ಹಿಡುವಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದನ್ನು ಅನ್ವಯ ಮಾಡಿ ಬಾಕಿಯದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಡುತ್ತೀರಾ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—That is why I wanted to know from the Hon'ble Member whether it is his considered opinion that this should be made applicable to all sectors of economic activity.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ನುಮ್ಮನೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ನನ್ನ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಡಿ. ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ.

Professor Gadgil has summed up the case for ceiling as follows :—

“The Second Five-Year Plan also stresses the need to reduce disparities in land ownership and this removal of disparities is essential for developing the co-operative rural economy. The imposition of ceiling of holdings is further justified from the standpoint of social justice”.

Social justice ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಆಗಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ, there is no social justice.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—The Hon'ble Member is an experienced man. We wish to know from him. In the present scheme of things we introduce ceiling only on land income. Is it the member's idea that this ceiling on land is undesirable till such time ceiling is imposed on other sectors also ?

Sri K. KENCHAPPA.—Such an inference is not warranted.

ಈ ಸೀಲಿಂಗ್ ಪಾಯಿಂಟ್ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಧಾನ ಸೌಧದಲ್ಲರತಕ್ಕೆ ಟೀಫ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮಂತ್ರಿಗಳವರೆಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಅಷ್ಟು ಡಿಕ್ಲರೇಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಆಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿ ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿ (ನಗು!)

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಇಷ್ಟು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ I do not want this being made the precedent for introduction of reforms in the other sectors. ಕಾನೂನು ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಆಶ್ವಾಸನಕೊಟ್ಟು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿಚಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ನಿಜವೇ ಸಾಧ್ಯವೇ, ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಇಷ್ಟು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—We have caught your point.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಈ 3,600 ರೂಪಾಯಿ ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದ ಮುಖಂಡರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನಾವುದೂ ಹೇಳಿಲ್ಲವಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—3,600 ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಸೋಷಿಯಲ್ ಜಸ್ಟಿಸ್ ಮಾಡುವಾಗ ಅದನ್ನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟರೋ ಅದನ್ನು ಎಡಗೈಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟು ಬಲಗೈಯಿಂದ ಕಸಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವ ಸಮಾಜವಾದ ತತ್ವ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡು ಎತ್ತು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದ ಮುಖಂಡರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪುನರುಕ್ತಿ ಮಾಡಿ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತದೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯ 68ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ನಲ್ಲಿ :

“(a) lands cultivated by plantation crops on the appointed day.”

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಸೋಷಿಯಲ್ ಜಸ್ಟಿಸಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂದು ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಮುಖಂಡರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿರಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಒಂದು ಕಛಿಗೆ ನುಣು ಒಂದು ಕಛಿಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಹಾಕಬೇಡಿ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸೀಲಿಂಗ್ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು. ಏನೋ ಮುಖ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ, ಕಟ್ಟು ಪಾಡಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ನಾರ್ಕಾರು ಜನ ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲರಾದವರಿಗೆ ಅಥವಾ ದುಡ್ಡನ್ನು ಸೆಳೆಯತಕ್ಕ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಬಾಕಿಯವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನೃಪ್ಪವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನಾನೂ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೂ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ, ಪುನಃ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಒಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತು ನಿನ್ನ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರೆ, ಯಾರಿಗೋ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ exemption ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮನೈಷ್ಠ್ಯ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಾನೂ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರೂ ಮೊದಲೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ನೀವು ಹೇಳಿದುದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಎಂದರು. ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯಕರಿಗಿರುವ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕ್ಯಾನ್‌ಪಾಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ Cross ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವರ ಮಿತ್ರರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಒಳ್ಳೆಯ ರಾಯರ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—I only wanted to help him in clarifying matters.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಕೆ. ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ವಿವರಣೆ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Sir, yesterday the Revenue Minister made a promise on the floor of the House that he will supply us with the copies of his statement. Till now the copies have not been supplied to us, except to the Leader of the Opposition. May I know what happened to his promise?

Sri Kadidal MANJAPPA.—They are being prepared. I will try to give it to members as early as possible.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—Lands cultivated by plantation crops on the appointed day ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಬೆಳೆ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂಬುದರ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ.

“(26) plantation crops means areca, cardamom, coconut, coffee, pepper, rubber and tea.”

ಈಗ ಒಬ್ಬರು ಕಿತ್ತಳೆಯ ತೋಟವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಇಲ್ಲ? ಇದಕ್ಕೂ ಏಕೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಇದೇ ರೀತಿ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಗಳಿವೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಬಯಲು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಂಗೆ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಗಳಿವೆ. ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಇದರಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಸೇರಿಸಿಲ್ಲ? ಕೆಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಏಕೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನ್ಯಾಯವೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದು ಒಂದೇ ನಮೂನೆ ಇರಬೇಕು. ಒಬ್ಬರಿಗೊಂದು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಆದರೆ ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ತರಹ ನ್ಯಾಯ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ದನಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಮೇವನ್ನು ಬೆಳೆದರೆ ಅದರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಏನೂ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ದಿನ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲೆಯಾದರೂ ಗೋಮಾಳವಿಲ್ಲದೆಹೋದರೆ ಅವರವರ ಹೊಲದೊಳಗೇ ಮೇವನ್ನು ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಜಮೀನು ಇರುವವರು ದನಗಳನ್ನೂ ಎತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ನಾವು mechanised cultivation ಮಾಡಲು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದನಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದರಿಂದ ಗೊಬ್ಬರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಗಿಡಗಳಿಂದ ಹಸುರು ಗೊಬ್ಬರ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ ಇಲ್ಲ. ದನಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಮೇವು ಇಲ್ಲದೆಹೋದರೆ ದನಗಳೂ ಎತ್ತುಗಳೂ ಬದುಕುವುದಿಲ್ಲ. ಭತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೇವು ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ದನಗಳಿಗಾಗಿ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಬೆಳೆಯಲೇ

ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ದನಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹುಲ್ಲನ್ನು ಬೆಳೆಯುವಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು exempt ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಳುವುದಕ್ಕೆ ದನ, ಎತ್ತುಗಳು ಬೇಕು, ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಕತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀನೆ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಕ್ಲಾಬ್ ಎರಡರಲ್ಲಿ:

(1) “agriculture” includes

(a) horticulture;

(b) the raising of crops, grass or garden produce;

ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು 500 ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆದು ಮಾರತಕ್ಕ ನಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರಿಂದ ಜಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಬೇಡವೆನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜಮೀನ್ದಾರನಿಗೆ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆಯಲು ಭೂಮಿ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಮುದಲಗಿರಿಗೌಡ (ಕುಣಿಗರ).—ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು ಎಷ್ಟಿರಬೇಕು, ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಅದಿಲ್ಲ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನೂ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ದನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಇದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅದಲ್ಲ. ಹುಲ್ಲು ಗಾವಲನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು, ಎಷ್ಟನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ.

5 P.M.

ಅಮೇರೆ,

“(c) the use by an agriculturist of the land held by him or a part thereof for the grazing of his cattle”

ಎಂದಿದೆ. ತನ್ನ ಜಮೀನಿನಲ್ಲೇ ದನಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮೊದಲಿಗೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು

“but does not include allied pursuits or the cutting of wood only”

ಎಂದಿದೆ. ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ Allied pursuitsನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಿಕ್ಕಿ ಫಿಕ್ಕಿಂಟು ಆಗಿದೆ. ಜಮೀನು ಹಿಡುವಳಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಕರಣ ಎಂದು ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸೀಲಂಗನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿದರೆ ಯಾವ ಸಮಾಜದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ? ಇದು ಯಾವ ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾವು ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚುವ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಡಲಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ಒಬ್ಬ ಸಾಹುಕಾರ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ)

ಕೊಂಡು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಅಥವಾ ಒಂದೊಂದು ವರೆಗೆ ಲಕ್ಷ ಅಥವಾ ಎರಡು ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹವನು ಮೂರುಸಾವಿರದ ಅರುನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಪರಮಾವಧಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಜಮೀನನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೂ 3,600 ರೂಪಾಯಿ ಪರಿಮಿತಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಯಾವ ಸಮಾಜವಾದ? ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. Is there any basic objective while introducing this Bill? ಯಾವ ಮೂಲಭೂತವಾದ ತತ್ವವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇಂಟ್ರೊಡ್ಯೂಸ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ? ಇರತಕ್ಕ ಎಷ್ಟೋ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬೆರಬೇಕೆಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸಾಕೆ? ದೈವಿಕವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಶಕ್ತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಇರತಕ್ಕ ಭೂಮಿಯ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲು ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿದೆ? ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮೂಲಭೂತವಾದ ತತ್ವವೂ ಇಲ್ಲ.

We would however urge that ceiling may be imposed early in other sectors of the colony also so that there may be no sense of grievance on the part of agriculturists.

ಭೂಮಿಯ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಸೀಲಿಂಗು ಪಾಯಿಂಟನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳದ್ದು. ಇಲ್ಲಿ ಬೇಸಿಕ್ಸ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗು ನಾನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳೆಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ನಮ್ಮ ಕಡೆಯ ಸ್ಕೂಲು ಮೇಷ್ವರ ಜವಾನನಿಗೆ ಬರುವ ಸಂಬಳಕ್ಕೂ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಜವಾನರಿಗೂ ಕನಿಷ್ಠವಾದ ಸಂಬಳ ಐವತ್ತೈದರಿಂದ ಅರವತ್ತರವರೆಗೆ ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ ಇರಕೂಡದು ಎಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ "ಬೇಸಿಕ್ಸ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗು" ಎನ್ನುವ ಪದವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದಿರಲಿಲ್ಲ? ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಪದವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹೋಲ್ಡಿಂಗು, ಎಕನಾಮಿಕ್ಸ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಬೇಸಿಕ್ಸ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗು ಹೇಗೆ, ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹೋಲ್ಡಿಂಗು ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಎತ್ತರೀಕರಿಸಬೇಕು.

'Basic Holding' generally includes the minimum area needed for profitable cultivation.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಜನರನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಾಪಿಟರ್ ಕಲ್ಪವೇಷನ್ನು ಎಂದು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ಬೇಸಿಕ್ಸ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗಿಗೆ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹೋಲ್ಡಿಂಗಿನ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗ ಎಂದು ಏನೇನೋ ರೀತ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿರುವ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹೋಲ್ಡಿಂಗು ಬಿಡು ಎನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 1,200 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಎಂದರೆ

ತಿಂಗಳಿಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ರೈತರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಎಂ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ.—ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೋ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಸೀಲಿಂಗನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡುವಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಒಟ್ಟುಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ಪೋಷಣೆ, ಲಗ್ನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮಿನಿಮಂ ಲಿಮಿಟು ಇಷ್ಟೇ ಇರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ರೈತ್ಯ ಹಾಕಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಎಕನಾಮಿಕ್ಸ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಎಕನಾಮಿಕ್ಸ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

By this arbitrary conception of fixing the income of the family holding and the income of the basic holding and by fixing this income arbitrarily, you have jumped to the conclusion that ceiling should be Rs. 3,600. ಇದು wrong approach. ಎಷ್ಟು ಸೀಲಿಂಗ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಸಮಾಧಾನ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಸಮಾಧಾನ ಎಷ್ಟು ಜನಗಳಿಗೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಹ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ 75 ಜನಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನಕರವಾಗುವುದಾದರೆ ಅದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೇಳುವುದಾದರೆ ಭೂಮಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ನಾನಾ ನಮೂನೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಇದ್ದವರಿಗೆ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟು ಮೂರುನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಐದರಷ್ಟು ಸೀಲಿಂಗ್ ಪಾಯಿಂಟ್ ಇಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ ಬರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಕ್ಲಾಜ್ ಅನ್ವಯಿಸುವ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ? ಶೇಕಡ 75ರಷ್ಟು ಜನ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಇಲ್ಲದವನಿಗೆ ಒಂದು ತುತ್ತು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಂಗರಾಶಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. A hungry dog stretches its mouth even for a straw. ನಿಮ್ಮದು restricted economy, free trade or controlled economyಯೇ? ಅದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಅದು ಮೂಲಭೂತವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಡ್ ಎಕನಾಮಿ ಇದೇ ಹೋದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಸಮಾಜ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತೀರಿ, ಎನ್ನುವುದು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮೂಲಭೂತತತ್ವಗಳನ್ನು ಬದಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಡಿಲ್ಯುಯಲ್ ಕುಳಿತಿರತಕ್ಕ ಕಮೀಷನ್‌ಮೆನ್‌ರೂ ಏನೋ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟರು, His master's voice ಎಂತ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೂತರೆ ನಾವು ಒಬ್ಬ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ರೀಜನಬರ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅವರೂ ನಮ್ಮ ವರೇ, ನಮ್ಮವರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಆಗಿ ಒಂದು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ಅವರು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ನಾವು ಅದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ. "Each

man to himself: let the devil take care of the hindmost' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಏಕಾನಾಮಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗುತ್ತದೆ. ರಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟೆಡ್ ಏಕಾನಾಮಿ ಇದರೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಜಟಿಲವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನುಲ ಭದ್ರು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಸಮಾಜ ರಚನೆಯನ್ನು ಪೂರ್ವಾಡುವುದು ಅದರ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ತತ್ತ್ವ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಅಥವಾ ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿತವಾಗಿ ಇದರೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಿಲ್ಲ. ಜರ್ಮನಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಿಲ್ಲ. ರಷ್ಯದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾರ್ಲ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಮತ್ತು ಗಾಂಧೀಜಿ ಇಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

You must at least get yourself dominated by the principles of reason. ಈ ಬಿಲ್ವ ತಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇದರಲ್ಲಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಟಚ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರಾದ ನಾವು ನಿಮಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾಗಗಳು ಇವೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾಗಗಳು ಇದ್ದರೂ ಸಹ ಕೆಲವನ್ನು ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಮೂಲಭೂತವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು 5ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ ನೀವು ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಧಾನ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

"3. For the purpose of sub-section (2) the net income shall be deemed to be—

(a) fifty per cent of the gross income in the case of lands possessing facilities for assured irrigation from a tank or a river channel; and

(b) thirty-three and one third per cent of the gross income in the case of the other lands."

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಒಕ್ಕಲುತನ ಮಾಡುವವರು ಯಾರಾದರೂ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅನುಭವ ಇದ್ದವರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಒಕ್ಕಲುತನ ಮಾಡದವರಿಗೆ ಅದರ ಅನುಭವವಿಲ್ಲ. ನೀಲಾವರಿ ಜಮೀನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಖುಷ್ತಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯಲು ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಖುಷ್ತಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವವರು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒರ್ಚಿಗೋಸ್ಕರ ಕಳೆಯುವುದು ಶೇಕಡ 66 2/3. ತರೀ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವನು ಖರ್ಚಿಗೋಸ್ಕರ ಕಳೆಯುವುದು ಶೇಕಡಾ 50 ರಷ್ಟು. ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಯಾವ ಅನುಭವದಿಂದ ಬರೆದಿರುವುದು? ಈಗಲೂ ಸಹ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಆಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಅವರ ಬುಕ್ಕಿ ನಲ್ಲ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನು? ಖುಷ್ತಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಕಡಮೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ತರೀ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಕಡಮೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ? ದಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ 1/3 ಭಾಗ ಅಲ್ಲ ಖರ್ಚು ಬರಬಹುದು. ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಎರಡು ಪಲ್ಲ, ಮೂರು ಪಲ್ಲ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರಬಹುದು. ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವ ಮಾತ್ರ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಹಿರಿಯೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಪುರ ಹೋಬಳಿ ಇದೆ. ಅಲ್ಲ ಪದೇ ಪದೇ ದಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಹಿರಿಯೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಖುಷ್ತಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ಮಳೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾಕಡೆ ನೆರೆಬಂದು ಊರು ಮುಳುಗಿ ಹೋದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ಇಲ್ಲದೆ ಪೈರು ಒಣಗಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಹರಿಹರದ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂಥ ಖುಷ್ತಿ ಜಮೀನು ನನಗೆ ಇದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಮೈಸೂರು ದೇಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಿದ್ದೇನೆ. ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಯಾರನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೂ, ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ನಾನು ಕಡಿಮೆ ತಿರುಗಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಯಾರೂ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಆ ರೀತಿ ನಾನು ತಿರುಗಿದಾಗ ಜಮೀನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಖುಷ್ತಿ ಜಮೀನು ಇರುವ ಕಡೆ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿಬೆಳೆದಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ತರೀ ಜಮೀನ್ದಾರ. ನನಗೆ ಎರಡು ತರಹ ಜಮೀನು ಅನುಭವವಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. The percentage of expenditure for Dry Cultivation is certainly far less or lower than the percentage of expenditure for growing wet crop. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಈ ರೀತಿ ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದು ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿರಬಹುದು. But the technical people will have developed one sided knowledge. ಬಾಕಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾನ ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಸೈಕಾಲಜಿ ಓದಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—Cost of cultivation, incomeನ ಎಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಇದರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಹರಿಹರದಲ್ಲಿ ಖುಷ್ತಿ ಜಮೀನು ಹೊತ್ತು ತರೀ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲ. Ninety per cent of the people have not seen paddy fields. ಅವರು ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಐದು ಗಾಡಿ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿದರೆ ಅದು ಆತ್ಮಧಿಕವಾಯಿತು. ಐದುಗಲ ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಬೆಳೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ನಾಲ್ಕು-ಐದು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ವೆಟ್ ಕಲ್ಟಿವೇಷನ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಾರ್ತಿ ನೇಗಿಲು ಹೊಡೆಯಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಕೂಲಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಅಡಿ ಹೊಡೆಯಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಸಾರಿ ಕಳೆ ಕೀಳಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಗಾಡಿ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಬೇಕು, ಎಷ್ಟು (ಗ್ರೀನ್ ಮನ್ಯೂರ್) ನರಬು ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಮೂಟೆ ಉಪ್ಪು ಹಾಕಬೇಕು ಎಷ್ಟು ಬೂದಿ ಹಾಕಬೇಕು ಇವೆಲ್ಲಾ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ)

ತಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಖ್ಯ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಡ್ರೈಕ್ಯಲ್ಟಿವೇಷನ್‌ಗೆ ಶೇಕಡ 66 ರಷ್ಟು ತರೀ ಜಮೀನಿಗೆ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿಡಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಎಷ್ಟು ಹಾಕ ಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ತಾವು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ. ಎಣ್ಣೆಕೃಷಿ ಮಾಡಿ. ಹರಿಹರದಲ್ಲಿ ಐದು ಗಾಡಿ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿಡಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ನಾನು ಲೆಖ್ಯ ಮಾಡಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಖ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಕಡಮೆ ಇದೆ. ತರೀ ಬೆಳೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕುತ್ತೀರೋ ಅದರ ಅರ್ಧದಷ್ಟು ಬುಷ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಷ್ಟತ್ತು ಪಲ್ಲ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಐದು ಪಲ್ಲ 7 1/2 ಪಲ್ಲ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಆವರೆಜ್ ಕೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ವಿದೆ. ಈಗ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಈಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಒಂದು ಎಕರೆ ಜಮೀನ್ದಾರಿಯೂ ನಡ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಎಕರೆ ತರೀ ಜಮೀನಿಗೆ 20 ಪಲ್ಲ ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬತ್ತದ ಧಾರಣೆ, ರಾಗಿಧಾರಣೆ, ಜೋಳದ ಧಾರಣೆ ಒಂದೇ ಸಮಾನ ಇರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಲೆಖ್ಯಹಾಕಿ ನೋಡಬೇಕು.

(Sri M. Y. Ghorpade got up from one of the seats allotted for Ministers to put a question).

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I rise to a point of order, Sir. When I raised a point of order on a similar occasion when Sri Suryanarayana Rao was occupying a seat in one of the seats allotted for Ministers, the ruling was in my favour.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I agree.

(Then the Hon'ble Member Sri Ghorpade went back and occupied his seat).

Sri M. Y. GHORPADE.—Is it the idea of the Hon'ble Member that ceiling should be fixed in such a manner that people owning dry areas are not at a disadvantage ? You want net income to be made the basis in fixing compensation and not for calculating compensation ?

Sri K. KENCHAPPA.—There is no doubt about that. Whether in arriving at net income should we take 66 2/3 per cent for dry cultivation and

50 per cent for wet cultivation into consideration is the point. It is a simple matter.

ಅದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವಾಗ ತೀವ್ರವರ ಹತ್ತಿರ ಕೇಳಿ ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಆಕ್ಟಿಯಲ್ಯಾಗಿ ಬರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಡ್ರೈಕ್ಯಲ್ಟಿವೇಷನ್ ಆಗಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಅನೇಕ ರೂಲ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ತರೀ, ಬುಷ್ಟಿ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಳು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಂತರ ಜಮೀನಿನ ಆದಾಯ, ಬರ್ಚಾ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಬಹಿಷ್ಕಾರಿ ಇಷ್ಟೇ ರೂಪಾಯಿಗಳು ವರಮಾನವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆವರೆಜ್ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ಬರ್ಚಾ ತೋಗೂ ಬುಷ್ಟಿಗೂ ಎಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಏ ರ ದ ಕೂ ಯೋಜನಾಧಾರಂ ಆಗಿ ಆದಾಯ ಇಷ್ಟೇ ಅಷ್ಟೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಹೇಗೆ ? ತರೀ ಜಮೀನಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಬುಷ್ಟಿ ಜಮೀನಿನಿಂದ ಕಡಮೆ ಬೆಳೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ವರಮಾನ ಕಡಮೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಲೆಖ್ಯ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ತರೀ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಎಕರೆಗೆ 20-25 ಪಲ್ಲ ಬೆಳೆಯಾದರೆ ಬುಷ್ಟಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 5 ಪಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ಬೆಳೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ತರೀ ಬೆಳೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬರ್ಚಾ ಜಾಸ್ತಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಬುಷ್ಟಿಗೆ ಬರ್ಚಾ ಕಡಮೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ.

Sri H. M. CHANNABASAPPA.—Is it your case that we must enhance the expenditure on the wet side ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ನಿಮ್ಮ ಟಾರ್ಜೆಟ್ ಮೆತಡ್ಡೇ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ 2ನೆಯ ಡೆಫಿನಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಸರ್‌ಕ್ಯಾಬು ಎರಡರಲ್ಲಿ 'Allied pursuits' ಎಂದು ಅದರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಕಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆಬೇರೆ ಕನಬುಗಳಲ್ಲಿರುವವರ ಉತ್ತಮತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದೂ ಒಂದು ಕನಬು ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಮೇರೆ, ಇತರ ಕನಬುಗಳೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಟ್ರೆಡ್ ಪರ್‌ಸ್ಯೂಟ್ಸ್ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ, ಬಿಡಬೇಕೇ, ಎಂಬ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ? "Allied pursuits" means dairy farming, poultry farming, breeding of live-stock, grazing (other than pasturage of one's own agricultural cattle) and such other pursuits as may be prescribed ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡ ಬೇಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಏರ್ಪಾಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಟ್ರೆಡ್ ಪರ್‌ಸ್ಯೂಟ್ಸ್ ಎಂದರೆ ಏನು ? ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಟ್ರೆಡ್ ಪರ್‌ಸ್ಯೂಟ್ಸ್ ಎಂದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆಬೇರೆ ಕನಬುಗಳು ಎಷ್ಟೋ

ಇವೆ. Breeding of live-stock ಅರೈಡ್ ಪರ್‌ಸ್ಯೂಟ್ಸ್ ಅಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದರೆ ಏನೂ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇನ್ನಾವುದೂ ದಾದರೂ ಆ ರೀತಿ ಸೇರಿಸಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ಡಿಲಿಟ್ ಮಾಡಿ. ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಎಲ್ಲ ಕಸಬುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ ನಾನು ಬೇಡ ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಕಸಬುಗಳಿಗೆ ಅದು ಅರೈಡ್ ಪರ್‌ಸ್ಯೂಟ್ಸ್ ಆಗಿರಲಿ, ಆಗಿರದೇ ಇರಲಿ ಅಂಥಾದನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಯಾರೂ ಅಬ್ಸಕ್ಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರಮುಖ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೂ ಒಳಪಡುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

5-30 P.M.

Allied pursuits ಎಂದರೆ ಚೀಫ್ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯಾಗಿ ನಾಳೆ ಮೂರುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ಅದೂ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ. ಆ ಮೇಲೆ ಫ್ಯೂಚರ್ ಅಕ್ಟಿವಿಟೀಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ಯಾಂಚೇರ್ಜ್ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಈ ದಿವಸ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಐದು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಪ್ಯಾಂಚೇರ್ಜ್ ಇದ್ದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ನೂರು ಎಕರೆ ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿಮಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಕಾಫಿ, ಅರಕೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ತೋಟ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಕೊಡುವುದು, ಫ್ಯೂಚರ್‌ಗೆ ಅಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ತೋಟ 500 ಎಕರೆಯಷ್ಟು ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನನಗಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಇನ್ನೂ ನೂರು ಎಕರೆ ತೋಟ ಮಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿಮಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಯಾವ ಕಡೆ ಆ ಅಧಿಕಾರಿವರ ಯೆಂಬುದನ್ನು ಕಾನೂನು ಒದಿಹೇಳಿ. ನಾಳೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಕಾನೂನು ಒದಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. “ಇದು ಹಿಂದಿನದು exempted, ಮುಂದೆ ನಮಗೆ allowed” ಎಂಬಂತಿದೆ! (ನಗು) ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಿ 71ನೆಯ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಮುಂದೆ ನೂರು ಎಕರೆಗಳವರೆಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ಇದು ಯಾವ ಸೋಷಿಯಲ್ ಜಸ್ಟಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ? ದಯವಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಒದಿ ಹೇಳಿ, ಸೆಕ್ಷನ್ ಯಾವುದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಬಿಡಿ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿಮಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅದು ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲೇ ವಿಶದವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಓದಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಹಾಗಾದರೆ ಫ್ಯೂಚರ್ ಅಕ್ಟಿವಿಟೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನೂರು ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯಾರೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 500 ಎಕರೆಗೆ ವಿನಾಯಿತಿಯಾದರೆ ಈಗ ಈ ಕಾನೂನು ಬಂದನಂತರ 500 ಹೋಗಿ 100 ಆಗುತ್ತದೆ. ಸೆರೆಕ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದಾಗಲಾದರೂ ಈ ನ್ಯೂನತೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡಿ; ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಯಾಗಬೇಕು. ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನೂರು ಎಕರೆ ಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಎಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ತಾವು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾವು 3,600 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಸೋಷಿಯಲ್ ಜಸ್ಟಿಸ್ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಒಬ್ಬರಿಗೊಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೊಂದು ಮಾಡಬಾರದು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ 119ನೆಯ ಕ್ಲಾಜಿನ ಪ್ರಕಾರ, ನನಗೆ ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಆರು ಕಡೆ ಜಮೀನಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಅಲ್ಲ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ನಾನು ಮೆಂಬರಾಗಿ ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಇತರ ಐದು ಜಮೀನುಗಳೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರಲು ಅವಕಾಶ ವಿದೆ. ಒಂದು ಸಲ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಮೆಂಬರಾದರೆ ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಜಮೀನನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕು ಅದುದರಿಂದ ನರ್ವಿಸ್ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಅದೇನು ಮಲ್ಟಿಪ್ಲೆಸ್ ಸೊಸೈಟಿ ಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಟಿ ಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ವನಮಹೋತ್ಸವವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಪ್ರಚಾರವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಡವೆ? ಅಂದ ಮೇಲೆ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಡಿಸ್‌ಕ್ರೆಡಿಟ್ ಮಾಡಿದಹಾಗಾಯಿತು. ಮುಂದೆ ಒಳ್ಳೆಯದೋ, ಕೆಟ್ಟದೋ ಆ ಮಾತು ಬೇರೆ. ಆದರೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫಾರ್ಮಿಂಗಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು, ಬೇರೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಅರ್ಥವೇನು? ಬೇರೆ ಜಮೀನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಕೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಬೇಕು! ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಶೇಕಡ 75 ಜನ ಒಪ್ಪಿದರೆ ಒತ್ತಾಯ ವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೇಕೆ ಮಾಡಬೇಕು? The co-operative movement is a democratic institution and co-operative societies are formed by the free will of the people who join them. You are only a guide and a philosopher and not a dictator. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಅಬ್ಸಕ್ಟಿವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಆಗಿರುವಾಗ ಡಿಕ್ಟೇಟರ್ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಅದುದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ಸಂಪದಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಹಕಾರಿ ಚಳುವಳಿಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೂ ಸಹ ಬಹಳ ಮನ ತೆಯಿದೆ. ನಮಗೂ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಹಕಾರಿ ಚಳುವಳಿಯು ಹೊಸದಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇದರಲ್ಲಿ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿರಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳು ಇರಬಹುದು. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. It is like a youth with a reflective mind which is likely to err at every step. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಾಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಡಿವರ್ಸಿಫಿಕೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಿಗುವು ಮತ್ತು ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು miscellaneous chapter ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು miscellaneous ಆಗಿಹೋಗಿದೆ. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ 74ನೇ ಫುಬ ದಲ್ಲಿ 163ನೇ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

“163. Bar of jurisdiction. (1)

No civil court shall have jurisdiction to settle, decide or deal with any question which is by or under

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ)

this Act required to be settled, decided or dealt with by the Tahsildar, a manager, the Tribunal, the Deputy Commissioner, the Appellate authority, the Mysore Revenue Appellate Tribunal or the Land Commission or the State Government in exercise of their powers of control."

ಅನಂತರ 165ನೇ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದೆ ಎಂದರೆ:—

"In all matters connected with this Act, the State Government shall have same authority and control over the Tribunal and the Deputy Commissioner acting under this Act..."

ಇಂಥ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ natural justiceನ್ನು overlook ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ ವಾಗಿದೆ. Jurisprudence ಪ್ರಕಾರ natural justice ಎನ್ನುವದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ನಾವು ಎಲ್ಲ ತಪ್ಪು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡು ತ್ಯೋವೋ ಏನೋ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಈ ಕಲಮನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡ ಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಏನೆಂದರೆ, ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತಡ ವಾಗುತ್ತದೆ. ನೂರಾರು ಕೇಸುಗಳು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪೆಂಡಿಂಗ್ ಇವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ jurisdiction ವಿಧಿ ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವೇನೋ ಇಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಅಭಾಸವಾಗು ತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮ ನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಟ್ರೈಬ್ಯೂನಲ್ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ರಾಜ್ಯಾಂಗ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಇರಬೇಕು. State Government should have some authority which you will exercise in your own way which will be published and notified in the Gazette which we do not see at all.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ.—163ನೆಯ ಕಲಮಿನ ಪ್ರಕಾರ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. Protec tion of Inam Village Rights Ordinance ಇದೆ. No civil court shall interfere ಎಂದು ಅಕ್ಟಿನಲ್ಲಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ Tenancy Act ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ No Amildar can issue a temporary injunction ಎಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರಕಾರದವರು ಮಾಡಿದ ಅಕ್ಟಿಗೆ ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟು ಬೆರೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದವರು ಏನೇ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಗ ತಕ್ಕದ್ದು ಆಗಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಕಾರ ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ

ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಯಪಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನೀವು ಏನು action ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ಟೆನೆಂಟಿ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ:

"The Amildar who is trying the tenancy case, shall not issue temporary injunction"

ಎಂದು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ರೂಲಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. It is said that Civil Court has no jurisdiction over the ordinance passed by Government. But still they are doing it. No Civil Court can take cognisance.

Sri T. MARIAPPA.—We should accept judicial ruling.

Sri G. N. PUTTANNA.—But the Amildars are issuing injunctions. ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಇನ್ ಹಿರಂಟ್ ಪವರ್ಸ್ ಇದೆ, ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಮಾಡುವ ಕಾನೂನಿಗೆ ಬೆರೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗು ವುದಿಲ್ಲ.

Sri G. N. PUTTANNA.—In any dispute between the tenant and the jodidar, civil court shall not take any cognisance ಎಂದು ಇದ್ದರೂ ಅವರು ಬೆರೆ ಕೊಡ ಲಿಲ್ಲ ಎಂದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಗೆ ಬೆರೆ ಇಲ್ಲ. ಸೆಕ್ಷನ್ ಆರರ ಪ್ರಕಾರ ಅದನ್ನು violate ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಟೆನೆನ್ಸಿ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಅಮಲ್ದಾರರು ಟೆಂಪೊರರಿ ಇಂಜಕ್ಷನ್ ಕೊಡಬಹುದು, High Court has no jurisdiction ಎಂದು ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಹೇಳಿದವನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರಿ ಯಾದ ಲಾ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಅಪ್ಪೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ತಿದ್ದು ಪಡಿಸಲಹೆ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—164ನೇ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ:—

"If any suit instituted in any civil court involves any issues which are required to be settled, decided or dealt with by any authority competent to settle, decide or deal with such issues under this Act,..... the civil court shall stay the suit and refer such issues to such competent authority for determination."

ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಂಶ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಇಷ್ಯೂ ಒಂದು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇ ಆಗುವುದು ಇದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಫನಃ ಅದನ್ನು ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಷ್ಟು you are making the civil court subordinate,

Supposing it is proved it involves many issues in which one of the issues

is to be settled according to the provisions of this Act in a court contemplated in this Act; then the entire suit is to be stayed there until that is settled here. Who can accept this proposition? ಈ proposition ಯಾರು accept ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ, ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಸಿವಿಲ್ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವೇ ಮಾಮುದ್ದೇ, ಬಿಡುವುದೇ, ಸೂಕ್ತವೇ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಎಲ್ಲಾ ಆರೋಪವುಂಟು ಇರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ—

An Amildar can ask Civil Court and say that he is the authority and so the case should be stayed. In some cases, the Deputy Commissioner is also the competent authority to stay cases. ದೈನಂದಿನ ಕಮೀಷನರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದ್ದರೂ ಮುನ್ಸೀಫ್ ಕೋರ್ಟಿನ ಸಬ್ ಜಡ್ಜ್ ಸ್ವೇ ಮಾಡಬಹುದು. ಡಿಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರ್ ಸ್ವೇ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಮಾತು. ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ, ವಕೀಲರು ಹಾಜರು ಆಗಕೂಡದು ಎಂದು ಇದೆ.

157ನೇ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ:

“...no legal practitioner shall be entitled to appear on behalf of any party in any enquiry or proceeding under this Act before the Tribunal or the Deputy Commissioner.”

ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್ ಮುಂದೆ ಅವಿಯರ್ ಆಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ದೈನಂದಿನ ಕಮೀಷನರ ಮುಂದೆ ಅವಿಯರ್ ಆಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವಿಯರ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೊಡಬಹುದು, ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ತಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅವಿ ಕೇಷನ್ ಕೆಟ್ಟರೆ ಕಾನೂನುನೆಲ್ಲಾ ಅವರೇ ಓದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾನೂನಿನ ಪದಗಳು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪದಗಳನ್ನು ಇಂಟರ್ಪ್ರೆಟ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು, ಸು ಯಾದ ಅರ್ಥ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕೆಲವರಿಗಷ್ಟೇ ಬರಬೇಕು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಸದ್ಭಾವವನೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಶಂಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇರಬಾರದು.

ಶ್ರೀ ಕದಿವಾಸ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ತಾಳುವ ಹೇಳುತ್ತೀರಾ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ಹೌದು, ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ವಕೀಲರು ಹಾಜರು ಆದರೆ ಅವರ ಇಂಟರ್ನ್ಯಾಟಿಂಗ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಸೆಕ್ಷನ್ 166ರಲ್ಲಿ—

“No suit or other legal proceeding shall lie against any person in respect of anything which is in good faith done or intended to be done under this Act.”

“Whatever he does, if he says that he does it in good faith or

that he does it with an intention of doing it with good faith...”

ಎನೂ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲ. Belief ಎಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮುಗಿದೇ ಹೋಯಿತು. In good faith ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು. ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಏನೂ ಕೇಳುವ ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲ. Supposing, a person commits atrocities believing that he is competent to do it under this Act.

Sri Kadidal MANJAPPA.—If the Hon'ble Member yields, I would like to make a submission. These are matters which are to be gone into by the Select Committee. We are going into the general principles and broad scheme of the Bill. According to rules, at this stage we have to discuss the general principles of the Bill.

6 P.M.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅವರು ಹೇಳುವುದೇ ಅಲ್ಲ. ಫಸ್ಟ್ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್ ಮಾತ್ರ discuss ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ನಾನು ಜನರಲ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್ ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬೇರೆ ಏನೂ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಷನ್ ಹೊರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಜೂರಿಸ್ಟ್ಪ್ರಾಡೆನ್ಸ್ ಓದಿ ಯಾವರೀತಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನೋಡಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಅಂಥವರನ್ನು ಕನಸಿಕ್ಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಯಾವ ಜೂರಿಸ್ಟ್ಪ್ರಾಡೆನ್ಸ್ ಓದಿ ದಾರಿಯೋ ಅಂಥವರನ್ನೇ ಸೆರೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಷನ್ ಹಾಕೋಣ. ಈಗ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣ ಮುಗಿಯಲು ಎಷ್ಟುಕಾಲ ಬೇಕು?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೆಂಚಪ್ಪ.—ನಮಾಸ್ತು ಒಂದು ಗಂಟೆ ಬೇಕು.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಹಾಗಿದ್ದರೆ ತಾವು ನಾಳೆಯ ದಿವಸ ಮಾತನಾಡಬಹುದು. ಈಗ ಮುಂಚಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ.

Discussion on a matter of urgent public importance for short duration in the matter of admissions to technical and other colleges in the State.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಮುನ್ಸೀಫ್ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಮಿತಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಈ ರೀತಿ ಇದೆ:

“.....allow such time for discussion not exceeding two and a half hours, as he may consider appropriate in the circumstances.”